

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PEDRO CRUZ VILLALÓN
prednesené 18. júna 2014¹

Vec C-463/12

**Copydan Båndkopi
proti
Nokia Danmark A/S**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko)]

„Duševné vlastníctvo — Autorské práva a s nimi súvisiace práva — Smernica 2001/29/ES — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti — Výlučné právo rozmnožovania — Článok 5 ods. 2 písm. b) — Článok 5 ods. 5 — Výnimky a obmedzenia — Výnimka pre rozmnoženinu na súkromné použitie — Primeraná kompenzácia — Pôsobnosť — Vnútroštátne právne predpisy stanovujúce poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie určený na financovanie primeranej kompenzácie za neodnímateľné nosiče určené na rozmnožovanie — Uplatnenie na pamäťové karty mobilných telefónov — Vylúčenie neodnímateľných nosičov určených na rozmnožovanie — Zásada vzájomného súladu — Vplyv primárnej funkcie pamäťových kariet — Vplyv minimálnej ujmy — Vplyv povolenia na vyhotovenie rozmnoženiny za odmenu alebo bez nej — Vplyv uplatnenia účinných technologických ochranných opatrení — Vplyv protiprávnosti zdroja, z ktorého sa vyhotovuje rozmnoženina — Subjekt povinný zaplatiť poplatok určený na financovanie kompenzácie“

1. Súdnemu dvoru sú v tejto veci položené viaceré prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti², ktoré súvisia s rôznymi aspektmi, a v prípade ich prípustnosti mu tak dávajú príležitosť, aby výrazne obohatil a ďalej rozvinul svoju judikatúru.

2. Hlavnou otázkou, ktorá je v spore vo veci samej nastolená, je to, či poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie stanovený predmetnou vnútroštátnou právnou úpravou, ktorý je určený na financovanie primeranej kompenzácie požadovanej článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 ako protihodnota za výnimku z výlučného práva nositeľov práv na rozmnožovanie, možno vyberať z pamäťových kariet mobilných telefónov. Problematické pritom nie je ani tak samotné vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, ale okolnosť, že ho možno vyberať z uvedených pamäťových kariet bez toho, aby sa vyberal z iných nosičov, ako sú MP3 prehrávače a iPody, ako aj jeho „nekoherentná“ či dokonca „svojvoľná“ povaha s ohľadom na ciele smernice 2001/29.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230.

3. Otázky Østre Landsret (Odvolací soud pre východnú oblasť, Dánsko) však idú nad rámec tohto ústredného problému s cieľom dotknúť sa veľmi všeobecným spôsobom niektorých najpálčivejších a občas kontroverzných aspektov uplatňovania výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie stanovenej v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, dotýkajúcej sa niektorých všeobecných aspektov jej režimu alebo spôsobov jej chápania.

4. Súdny dvor tak bude musieť preskúmať najmä otázky, či poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie možno vyberať z rozmnoženín, ktorých vyhotovenie povolili nositelia práv za odmenu, či sa tento poplatok môže vyberať z rozmnožením na súkromné použitie, ktoré boli vyhotovené zo zdrojov patriacich tretím osobám alebo z nelegálnych zdrojov, či má v tomto ohľade vplyv existencia a/alebo použitie účinných technologických ochranných opatrení, alebo či členské štáty môžu vyberať poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie v prípade, ak je ujma vzniknutá nositeľom práv minimálna.

I – Právny rámec

A – Právo Únie

5. V tejto veci si vyžadujú výklad predovšetkým ustanovenia článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29. Tieto ustanovenia stanovujú:

„2. členské štáty môžu zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 v nasledujúcich prípadoch:

...

b) vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu vykonanému fyzickou osobou pre súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 na dotknuté dielo alebo predmet ochrany;

...“

6. Hlavné odôvodnenia smernice 2001/29, ktoré sú pri rozhodovaní sporu relevantné, budem citovať podľa potreby v rámci nasledujúcich úvah.

B – Dánske právo

7. Právna úprava poplatku za rozmnoženinu na súkromné účely, ktorá bola do dánskeho práva zavedená v roku 1992, je obsiahnutá v § 12 a 39 nariadenia č. 202 z 27. februára 2010 o autorskom práve (ophavsretsloven) z 27. februára 2010 (ďalej len „nariadenie č. 202“).

8. § 12 nariadenia č. 202 stanovuje:

„1. Každý má právo vyhotoviť si alebo nechať si vyhotoviť na súkromné použitie jednotlivé rozmnoženiny diel, ktoré boli zverejnené. Tieto rozmnoženiny sa nesmú použiť na iné účely.

2. Ustanovenia odseku 1 neposkytujú právo na:

...

4°) vyhotovenie rozmnožením databáz v digitálnej podobe, ak sa rozmnoženina vyhotovuje na základe rozmnoženiny databázy v digitálnej podobe, alebo

5°) vyhotovenie jednotlivých rozmnoženín v digitálnej podobe iných diel ako počítačových programov a databáz za predpokladu, že sa tak deje výlučne na osobné použitie vyhotoviteľa rozmnoženín alebo jeho rodiny.

3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 bodu 5°), nie je dovolené bez súhlasu autora vyhotovovať rozmnoženiny v digitálnej podobe na základe exemplára, ktorý bol vypožičaný alebo prenajatý.

4. Ustanovenia odseku 1 neposkytujú právo nechať si vyhotoviť inou osobou rozmnoženiny:

1°) hudobných diel;

2°) filmových diel;

...“.

9. § 39 nariadenia č. 202, nazvaný „Odmena za rozmnožovanie na súkromné použitie“, stanovuje:

„1. Každý, kto na komerčné účely vyrába alebo dováža audiopásy alebo videopásy či iné nosiče, na ktorých možno zaznamenať zvuk alebo obraz, zaplatí autorom diel uvedených v odseku 2 odmenu.

2. Odmena sa vypláca za pásy atď., ktoré sú vhodné na vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie, a len za diela, ktoré boli vysielané v rádiu alebo v televízii alebo ktoré boli zverejnené na zvukovom nosiči, filme, obrazovom nosiči atď.

...“

10. § 40 nariadenia č. 202 stanovuje:

„1. Za rok 2006 je odmena za minútu hracieho času pre analógové zvukové nosiče 0,0603 [dánskych korún (DKK)] a pre analógové obrazové nosiče 0,0839 DKK.

2. Za rok 2006 je odmena za digitálne zvukové médiá 1,88 DKK za jednotku, za digitálne obrazové médiá 3 DKK za jednotku a za digitálne pamäťové karty 4,28 DKK za jednotku.

...“

II – Skutkové okolnosti sporu vo veci samej

11. Copydan Båndkopi je organizácia, ktorá zastupuje nositeľov práv k zvukovým a obrazovým dielam, ktorej dánske ministerstvo kultúry udelilo oprávnenie vyberať, spravovať a rozdeľovať poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorý je stanovený § 39 nariadenia č. 202.

12. Nokia Danmark A/S (ďalej len „Nokia Danmark“) predáva v Dánsku mobilné telefóny a pamäťové karty pre tieto telefóny podnikateľom, ktorí ich ďalej predávajú iným podnikateľom alebo jednotlivcom.

13. Copydan Båndkopi, ktorá sa domnievala, že pamäťové karty mobilných telefónov akéhokoľvek druhu podliehajú poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, podala 19. apríla 2010 proti spoločnosti Nokia Danmark žalobu na vnútroštátny súd, ktorou sa domáhala, aby bola táto posledná uvedená spoločnosť zaviazaná zaplatiť jej podľa § 39 nariadenia č. 202 sumu vo výške 14 826 828,99 DKK ako poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie z pamäťových kariet mobilných telefónov, ktoré dotknutá spoločnosť doviezla a uvádzala na trh v Dánsku v období rokov 2004 až 2009.

III – Prejudiciálne otázky a konanie pred Súdny dvorom

14. Vzhľadom na to, že Nokia Danmark požadovala, aby bol na Súdny dvor podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, Østre Landsret rozhodol vyhovieť jej žiadosti a uznesením z 10. októbra 2012, ktoré bolo Súdnemu dvoru doručené 16. októbra 2012, prerušil konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Je v súlade so smernicou [2001/29], ak vnútroštátne právne predpisy stanovujú, že sa nositeľom práv poskytne kompenzácia za rozmnoženiny, ktoré boli vyhotovené z nasledujúcich zdrojov:
 - [a)] súbory, ktorých použitie povolili nositelia práv a zákazník zaň platí poplatok (napríklad licencovaný obsah z internetových obchodov);
 - [b)] súbory, ktorých použitie povolili nositelia práv a zákazník zaň neplatí poplatok (napríklad licencovaný obsah v súvislosti s marketingovou akciou);
 - [c)] DVD, CD-ROM, MP3 prehrávač, počítač atď. užívateľa, pri ktorých sa nepoužijú účinné technologické opatrenia;
 - [d)] DVD, CD-ROM, MP3 prehrávač, počítač atď. užívateľa, pri ktorých sa použijú účinné technologické opatrenia;
 - [e)] DVD, CD-ROM, MP3 prehrávač, počítač atď. patriaci tretej osobe;
 - [f)] neoprávnene vyhotovené rozmnoženiny diel z internetu alebo z iných zdrojov;
 - [g)] iným spôsobom oprávnene vyhotovené rozmnoženiny súborov, napríklad z internetu (z legálnych zdrojov, ak nebola udelená licencia)?
2. Ako sa majú zohľadniť účinné technologické opatrenia [pozri článok 6 smernice 2001/29] v právnej úprave členského štátu v oblasti primeranej kompenzácie (pozri článok 5 ods. 2 písm. b) uvedenej smernice)?
3. Čo sa má pri výpočte kompenzácie za rozmnoženinu na súkromné použitie [pozri článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29] rozumieť pod výrazom ‚v niektorých situáciách, keď je ujma nositeľa práv minimálna‘, ako sa uvádza v jej [odôvodnení 35], ktorý môže mať za následok, že právna úprava členského štátu, ktorá stanovuje pre nositeľov práv kompenzáciu za takéto rozmnožovanie na súkromné použitie (pozri prieskum uvedený v časti 2 [návrhu na začatie prejudiciálneho rozhodnutia]), nie je v súlade s uvedenou smernicou?
4.
 - a) Je zlučiteľné s uvedenou smernicou, ak právne predpisy členských štátov stanovujú nositeľom práv kompenzáciu za rozmnožovanie na pamäťových kartách mobilných telefónov, za predpokladu, že rozmnožovanie na súkromné použitie nie je primárnou alebo hlavnou funkciou pamäťových kariet mobilných telefónov?
 - b) Je zlučiteľné so smernicou [2001/29], ak právne predpisy členských štátov stanovujú nositeľom práv kompenzáciu za rozmnožovanie na pamäťových kartách mobilných telefónov, za predpokladu, že rozmnožovanie na súkromné použitie je jednou z primárnych alebo hlavných funkcií pamäťových kariet mobilných telefónov?
5. Je zlučiteľné s pojmom ‚primeraná rovnováha‘ uvedeným v [odôvodnení 31] uvedenej smernice a s jednotným výkladom pojmu ‚primeraná kompenzácia‘ podľa článku 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice, ktorý sa musí zakladať na ‚ujme‘, ak právne predpisy členských štátov stanovujú, že sa

za pamäťové karty vyberá poplatok, zatiaľ čo za internú pamäť, ako sú napríklad MP3 prehrávače alebo iPody, ktoré sú určené a predovšetkým používané na rozmnožovanie na súkromné účely, sa nijaký poplatok nevyberá?

6. a) Bráni smernica [2001/29] tomu, aby právne predpisy členského štátu stanovovali výber poplatku za rozmnožovanie na súkromné použitie od výrobcu a/alebo dovozcu, ktorý predáva pamäťové karty podnikateľom, ktorí tieto karty predávajú súkromným osobám alebo podnikateľom, pričom uvedený výrobca a/alebo dovozca nemá vedomosť o tom, či boli tieto pamäťové karty predané súkromným osobám alebo podnikateľom?
- b) Má na odpoveď na otázku 6 písm. a) vplyv to, či právne predpisy členského štátu obsahujú ustanovenia, ktoré vedú k tomu, že výrobca, dovozca a/alebo distribútor nemajú povinnosť zaplatiť poplatok za pamäťové karty používané na podnikateľské účely; že tomu výrobcovi, dovozcovi a/alebo distribútorovi, ktorí však poplatok zaplatili, môže byť poplatok za pamäťové karty vrátený v rozsahu, v akom sú tieto karty používané na podnikateľské účely, a že výrobca, dovozca a/alebo distribútor môžu predávať pamäťové karty iným podnikom zaregistrovaným v organizácii poverenej správou poplatkov bez platenia poplatku?
- c) Odpoveď na šiestu otázku písm. a) alebo písm. b) by bola odlišná:
1. ak by právne predpisy členského štátu obsahovali ustanovenia, ktoré vedú k tomu, že výrobca, dovozca a/alebo distribútor nemajú povinnosť platiť poplatok za pamäťové karty používané na podnikateľské účely, ale pojem „podnikateľské účely“ sa vykladá tak, že právo na odpočet sa priznáva len vo vzťahu k podnikom schváleným organizáciou Copydan Båndkopi, zatiaľ čo pamäťové karty používané na podnikateľské účely ostatnými podnikateľmi, ktoré organizácia Copydan Båndkopi neschválila, sa poplatok platiť musí;
 2. ak by právne predpisy členského štátu obsahovali ustanovenia, ktoré vedú k tomu, že sa výrobcovi, dovozcovi a/alebo distribútorovi môže vrátiť poplatok za pamäťové karty, ak bol skutočne (teoreticky) zaplatený, ak sú používané na podnikateľské účely, no
 - a) v skutočnosti môže byť poplatok vrátený len kupujúcemu pamäťovej karty; a
 - b) kupujúci pamäťovej karty musí o vrátenie poplatku požiadať organizáciu Copydan;
 3. ak by právne predpisy členského štátu obsahovali ustanovenia, ktoré vedú k tomu, že výrobca, dovozca a/alebo distribútor môžu predávať pamäťové karty ďalším podnikom zaregistrovaným v organizácii poverenej správou poplatkov, bez platenia poplatkov, avšak:
 - a) Copydan je organizácia poverená správou poplatkov; a
 - b) zaregistrovaným podnikom nie je známe, či boli pamäťové karty predané súkromným osobám alebo podnikateľom?“

15. Copydan Båndkopi a Nokia Danmark, francúzska, talianska, holandská, rakúska a fínska vláda, vláda Spojeného kráľovstva, ako aj Európska komisia, predložili písomné pripomienky.

16. Copydan Båndkopi a Nokia Danmark, francúzska, holandská a rakúska vláda, vláda Spojeného kráľovstva, ako Komisia, tiež predniesli ústne pripomienky počas verejného pojednávania, ktoré sa konalo 16. januára 2014. Na výzvu Súdneho dvora mali možnosť sa počas tohto pojednávania vyjadriť k vplyvu rozsudkov Súdneho dvora VG Wort³, ako aj Amazon.com International Sales a i.⁴ na odpovede, ktoré treba poskytnúť na položené otázky.

IV – Úvodné pripomienky

17. Jednotlivé otázky vnútroštátneho súdu vyvolávajú tri hlavné série problémov, ktoré si zasluhujú hierarchické usporiadanie a reorganizáciu, či dokonca do určitej miery zjednodušenie.

18. V rámci prvej série otázok (štvrtá a piata otázka), ktoré sa konkrétne týkajú pamäťových kariet mobilných telefónov v priamej súvislosti so skutkovými okolnosťami sporu vo veci samej, a ktoré budú preskúmané ako prvé, sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora hlavne na zásadu vyberania poplatkov za rozmnoženinu na súkromné použitie z pamäťových kariet mobilných telefónov.

19. V rámci sporu vo veci samej totiž Copydan Båndkopi požaduje, aby mu Nokia Danmark zaplatila nedoplatky na poplatkoch za rozmnoženinu na súkromné použitie z pamäťových kariet mobilných telefónov, ktoré doviezla v rokoch 2004 až 2009, čo Nokia v mnohých ohľadoch spochybňuje. Hlavný problém v prejednávanej veci spočíva teda v stanovení, či poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie možno vybrať z multifunkčných zariadení, akými sú pamäťové karty mobilných telefónov, keďže na základe dánskeho zákona sa tento poplatok bežne vyberá z neodnímateľných záznamových nosičov (CD-ROM, DVD), avšak nie zo zariadení so zabudovanými (neodnímateľnými) záložnými zdrojmi, medzi ktoré patrí predovšetkým MP3 prehrávače a iPody.

20. V rámci druhej série otázok (prvá až tretia otázka), ktoré sa výslovne nevzťahujú na pamäťové karty mobilných telefónov a ktoré budú preskúmané ako druhé, sa vnútroštátny súd Súdneho dvora omnoho všeobecnejším spôsobom pýta na dopad rôznych parametrov, ktoré vymenúva, týkajúcich sa zdroja, z ktorého sú rozmnoženiny na súkromné použitie vyhotovené, existencie a/alebo používania technologických ochranných opatrení alebo intenzity ujmy spôsobenej nositeľom práv, na režim poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie.

21. Napokon v rámci tretej série otázok vnútroštátny súd požaduje, aby mu Súdny dvor poskytol určité informácie týkajúce sa spôsobov, na základe ktorých možno poplatok za rozmnoženinu vyberať (šiesta otázka).

V – O zásade vyberania poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie z pamäťových kariet mobilných telefónov (štvrtá a piata otázka)

22. Svojou štvrtou a piatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate Súdneho dvora pýta na to, či sa má smernica 2001/29 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát stanovil vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie z pamäťových kariet mobilných telefónov, pričom za niektoré pamäťové nosiče, ako sú MP3 prehrávače a iPody, sa takýto poplatok neplatí. V tomto ohľade sa pýta, či treba zohľadniť primárnu alebo hlavnú funkciu týchto pamäťových kariet.

3 — C-457/11 až C-460/11, EU:C:2013:426.

4 — C-521/11, EU:C:2013:515.

A – O zásadách stanovených judikatúrou Súdneho dvora

23. V prvom rade treba pripomenúť, že podľa článku 2 smernice 2001/29, členské štáty priznajú nositeľom práv uvedeným v tomto ustanovení výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie ich diel akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo po častiach.

24. Podľa článku 5 ods. 2 písm. b) tej istej smernice však členské štáty môžu stanoviť výnimku z uvedeného výlučného práva na rozmnožovanie alebo ho obmedziť, pokiaľ ide o rozmnožovanie na akomkoľvek médiu vykonané fyzickou osobou na súkromné použitie a na účely, ktoré nie sú priamo ani nepriamo komerčné, čo predstavuje tzv. výnimku pre „rozmnoženinu na súkromné použitie“.

25. Článok 5 ods. 5 uvedenej smernice však podmieňuje zavedenie výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie splnením troch podmienok, a to konkrétne po prvé, aby sa táto výnimka uplatňovala iba v niektorých osobitných prípadoch, po druhé, že nesmie byť v rozpore s bežným využívaním diela, a napokon, aby neodôvodnene nepoškodzovala oprávnené záujmy nositeľa autorského práva.⁵

26. Súdny dvor v tejto súvislosti rozhodol, že ak sa členské štáty rozhodnú zaviesť do svojho vnútroštátneho práva výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie, majú podľa uvedeného článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 nielen povinnosť upraviť vyplácanie „primeranej kompenzácie“ v prospech nositeľov výlučného práva na rozmnožovanie,⁶ ale tiež podliehajú povinnosti dosiahnuť určitý výsledok v tom zmysle, že sú v rámci svojich právomocí povinní zabezpečiť skutočné vyberanie primeranej kompenzácie, ktorá má autorom nahradiť vzniknutú ujmu, lebo inak by toto ustanovenie bolo zbavené potrebného účinku.⁷

27. Z odôvodnení 35 a 38 smernice 2001/29, ako ich vykladá Súdny dvor vyplýva, že cieľom primeranej kompenzácie stanovenej v článku 5 ods. 2 písm. b) je poskytnúť primeranú náhradu ujmy, ktorá autorom chránených diel vznikla z dôvodu, že došlo k vyhotoveniu rozmnoženiny ich chránených diel bez ich povolenia.⁸ Táto kompenzácia predstavuje protiplnenie za ujmu spôsobenú autorom.⁹

28. Z odôvodnenia 31 smernice 2001/29 a z judikatúry Súdneho dvora takisto vyplýva, že „primeraná rovnováha“ práv a záujmov, ktorá musí zachovaná medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany, predpokladá, že výška primeranej kompenzácie bude nevyhnutne vypočítaná na základe kritéria ujmy spôsobenej autorom chránených diel v dôsledku zavedenia výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie.¹⁰

29. Pri určení výšky primeranej kompenzácie treba ako užitočné kritérium zohľadniť najmä ujmu, ktorá môže autorovi vzniknúť z dôvodu týchto prípadov vyhotovenia rozmnoženiny, pričom v prípade minimálnej ujmy však nemusí vzniknúť povinnosť platby.¹¹

5 — Rozsudok Stichting de Thuiskopie (C-462/09, EU:C:2011:397, bod 21).

6 — Rozsudky Padawan (C-467/08, EU:C:2010:620, bod 30), Stichting de Thuiskopie (EU:C:2011:397, bod 22), ako aj Amazon.com International Sales a i. (EU:C:2013:515, bod 19).

7 — Pozri rozsudky Stichting de Thuiskopie (EU:C:2011:397, bod 34), ako aj Amazon.com International Sales a i. (EU:C:2013:515, bod 57).

8 — Rozsudok Padawan (EU:C:2010:620, body 39 a 40).

9 — Rozsudky Padawan (EU:C:2010:620, bod 40), VG Wort a i. (EU:C:2013:426, body 31, 49 a 75), Amazon.com International Sales a i. (EU:C:2013:515, bod 47), VG Wort (EU:C:2013:426, body 31, 49 a 75), ako aj ACI Adam a i. (C-435/12, EU:C:2014:254, bod 50).

10 — Rozsudok Padawan (EU:C:2010:620, body 42 a 50).

11 — Rozsudky Padawan (EU:C:2010:620, bod 39), ako aj Amazon.com International Sales a i. (EU:C:2013:515, bod 47).

30. Súdny dvor mal rovnako príležitosť pripomenúť, že členské štáty majú širokú mieru voľnej úvahy pri určení toho, kto je povinný túto primeranú kompenzáciu zaplatiť, ako aj pri určovaní jej formy, podrobnej úpravy a jej prípadnej výšky,¹² s tým, že sa zohľadnia osobitné okolnosti každého prípadu,¹³ avšak za predpokladu, že zostanú v medziach práva Únie,¹⁴ to znamená, že okrem požiadaviek „trojakého testu“ stanovených v ustanoveniach článku 5 ods. 5 smernice 2001/29,¹⁵ rešpektujú aj požiadavky vyplývajúce zo zásady rovnosti zakotvenej v článku 20 Charty základných práv Európskej únie¹⁶ a že spresnia ich parametre koherentným spôsobom.¹⁷

31. Vzhľadom na tieto úvahy, sa budem rôznymi problémami, ktoré vnútroštátny súd nastolil vo svojej štvrtej a piatej otázke, zaoberať v dvoch fázach.

32. Najprv preskúvam otázku, či je vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie z pamäťových kariet v zásade prípustné z hľadiska ustanovení smernice 2001/29. Následne preskúvam otázku, či sa dánska právna úprava môže v rozsahu, v akom stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie z pamäťových kariet mobilných telefónov, avšak nie z určitých pamäťových nosičov, ako sú MP3 prehrávače a iPody, považovať za zlučiteľnú s právom Únie a s cieľmi smernice 2001/29, teda presnejšie, či je koherentná a nie svojvoľná.

B – O prípustnosti zásady vyberania poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie z pamäťových kariet mobilných telefónov

33. Z judikatúry Súdneho dvora pripomenutej vyššie veľmi všeobecne vyplýva, že členské štáty, ktoré sa rozhodli zaviesť výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, majú veľmi širokú mieru voľnej úvahy pri definovaní a usporiadaní systému financovania primeranej kompenzácie, ktorá je s ňou spojená, pokiaľ táto kompenzácia vykazuje dostatočné prepojenie medzi ujmou spôsobenou nositeľom práv, vyplývajúcou zo zavedenia výnimky a používaním ich chránených diel fyzickými osobami konajúcimi na súkromné účely, a zabezpečuje účinnú náhradu za uvedenú ujmu.

34. Súdny dvor najmä rozhodol, že systém financovania spravodlivej kompenzácie spočívajúci vo vyberaní poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie zo zariadení, prístrojov a nosičov určených na rozmnožovanie je zlučiteľný s požiadavkami „spravodlivej rovnováhy“ len vtedy, ak dotknuté vybavenie, prístroje a nosiče možno použiť na vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie, teda ak môžu spôsobiť ujmu nositeľom práv ku chráneným dielam.¹⁸

35. Samotná schopnosť zariadenia alebo prístroja vyhotoviť rozmnoženiny tak v zásade postačuje na odôvodnenie uplatnenia poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, pokiaľ uvedené zariadenie alebo prístroje boli poskytnuté fyzickým osobám ako súkromným používateľom bez toho, aby sa muselo preukázať, že tieto fyzické osoby skutočne vyhotovovali rozmnoženiny na súkromné použitie pomocou týchto zariadení alebo prístrojov a že tak nositeľom práv skutočne spôsobili ujmu.¹⁹ Tento

12 — Pozri odôvodnenie 35 smernice 2001/29; rozsudky Stichting de Thuis kopie (EU:C:2011:397, bod 23), ako aj Amazon.com International Sales a i. (EU:C:2013:515, body 20 a 40).

13 — Pozri rozsudok Amazon.com International Sales a i. (EU:C:2013:515, bod 22).

14 — Tamže (bod 21).

15 — Pozri v tejto súvislosti rozsudok ACI Adam a i. (EU:C:2014:254, body 38 až 40), ako aj moje návrhy v tejto veci (C-435/12, EU:C:2014:1).

16 — Pozri rozsudok VG Wort a i. (EU:C:2013:426, body 73 a 79).

17 — Pozri odôvodnenie 32 smernice 2001/29; ako aj rozsudky Padawan (EU:C:2010:620, bod 36) a ACI Adam a i. (EU:C:2014:254, bod 49).

18 — Pozri rozsudok Padawan (EU:C:2010:620, bod 52).

19 — Tamže (body 53 a 54).

postoj spočíva na myšlienke, že tieto fyzické osoby sa legitímne považujú za osoby, ktoré majú plný prospech z prístrojov a zariadení a plne využívajú ich funkcie spojené s rozmnožovaním.²⁰ Táto domnienka sa uplatní aj na prístroje a zariadenia na rozmnožovanie, ako aj na nosiče na rozmnožovanie.

36. Keďže sa vôbec nespochybňuje, že pamäťové karty mobilných telefónov môžu fyzické osoby používať ako nosiče na rozmnožovanie diel alebo iných predmetov ochrany, vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie z týchto pamäťových kariet nemožno považovať za protiprávne, pokiaľ sa tento poplatok v skutočnosti vyberá od fyzických osôb, ktoré sú ich jedinými platcami, za ich používanie na súkromné účely.²¹

37. Z toho vyplýva, že primárnu a hlavnú funkciu pamäťových kariet mobilných telefónov nemožno samú osebe v tejto súvislosti zohľadniť. Konkrétnejšie okolnosť, že rozmnoženina na súkromné použitie nie je jednou z primárnych alebo hlavných funkcií pamäťových kariet mobilných telefónov, sama osebe nepredstavuje, a to za predpokladu, že toto tvrdenie možno preukázať, prekážku výberu primeranej kompenzácie za uvedené karty, pokiaľ je možné tieto karty na takéto účely používať.

38. V tomto ohľade možno poznamenať, že hoci smernica 2001/29 v odôvodnení 38 spresňuje, že sa musia náležite zohľadniť rozdiely, ktoré existujú medzi digitálnymi a analógovými rozmnoženinami na súkromné použitie, lebo „súkromné digitálne kopírovanie bude pravdepodobne oveľa rozšírenejšie a má väčší ekonomický dopad“, nijako nerozlišuje podľa primárnej alebo hlavnej funkcie nosičov určených na rozmnožovanie, a to ani v prípade analógových nosičov, ani v prípade digitálnych nosičov. Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa naopak vzťahuje bez rozdielu na všetky nosiče.

39. Možno teda vyvodiť záver, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že v zásade nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie z pamäťových kariet mobilných telefónov, pokiaľ je zaručená primeraná rovnováha medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany, a že teda existuje väzba medzi týmto výberom a údajným používaním uvedených kariet na účely rozmnožovania na súkromné použitie, pričom primárna a hlavná funkcia uvedených kariet nemá v tomto ohľade nijaký vplyv.

C – O koherencii dánskej právnej úpravy z hľadiska cieľov smernice 2001/29

40. V odôvodnení 31 smernice 2001/29 sa v podstate uvádza, že rozdiely právnych úprav členských štátov týkajúce sa výnimiek a obmedzení práv majú priamy negatívny účinok na fungovanie vnútorného trhu a že by sa mohli ľahko stať výraznejšími vo vzťahu k ďalšiemu rozvoju cezhraničného používania diel. V odôvodnení 32 smernice 2001/29 sa okrem iného uvádza, že vyčerpávajúci zoznam výnimiek a obmedzení práva na rozmnožovanie, ktoré táto smernica stanovuje, primeraným spôsobom zohľadňuje rôzne právne tradície členských štátov, pričom je zároveň zabezpečené fungovanie vnútorného trhu. Rovnako spresňuje, že „členské štáty musia dospieť ku koherentnej aplikácii týchto výnimiek a obmedzení“.

41. Súdny dvor v tomto ohľade rozhodol, že tento zoznam výnimiek „primeraným spôsobom zohľadňuje rôzne právne tradície členských štátov a riadne fungovanie vnútorného trhu“. To predovšetkým znamená, že členské štáty síce majú možnosť voľby, či zavedú rôzne výnimky v súlade s ich právnymi tradíciami, no ako náhle sa rozhodli zaviesť určitú výnimku, musia ju uplatňovať jednotne, „aby nemohla ohroziť cieľ zabezpečenia riadneho fungovania vnútorného trhu sledovaný smernicou 2001/29“²².

20 — Tamže (body 55 a 56).

21 — Šiesta otázka vnútroštátneho súdu, ktorá sa týka práve tohto aspektu, bude preskúmaná nižšie v časti VI.

22 — Pozri rozsudok ACI Adam a i. (EU:C:2014:254, body 33 a 34).

42. Vnútroštátnemu súdu teda prislúcha preskúmať, či sa voľba dánskeho zákonodarcu, ktorá spočíva vo výbere poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie z pamäťových kariet mobilných telefónov, avšak nie z takých nosičov, ako sú MP3 prehrávače a iPody, môže považovať za koherentnú, to znamená za voľbu, ktorá nemôže ohroziť riadne fungovanie vnútorného trhu. Po uvedenom spresnení je zrejme vhodné poskytnúť vnútroštátnemu súdu určité usmernenia v súvislosti s podmienkami a rozsahom preskúmania, ktoré má v tomto ohľade vykonať.

43. V prvom rade je zreteľné, že členské štáty, ktoré sa rozhodli zaviesť systém primeranej kompenzácie, majú vzhľadom na to, že v smernici 2001/29 neexistujú v tomto ohľade nijaké požiadavky, širokú mieru voľnej úvahy pri definovaní poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie tejto kompenzácie, pričom tento poplatok možno napríklad vyberať z prístrojov umožňujúcich vyhotovenie rozmnoženiny, ako aj z nosičov určených na ukladanie týchto rozmnoženín.

44. V prejednávanej veci sa dánsky zákonodarca úplne legitímnym spôsobom rozhodol vyberať poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie, určený na financovanie primeranej kompenzácie, z určitého počtu nosičov zvukových a obrazových záznamov vhodných na vyhotovovanie rozmnoženín chránených diel na súkromné použitie, od výrobcov a dovozcov.

45. Táto široká miera voľnej úvahy členských štátov je však obmedzená ich povinnosťou zabezpečiť, že táto kompenzácia bude primeraná, to znamená, že jej forma, podrobné úpravy a jej výška budú stanovené s ohľadom najmä na ujmu, ktorá by mohla vzniknúť nositeľom práv z dôvodu vyhotovenia rozmnoženiny ich diel alebo predmetov ochrany.²³

46. Odôvodnenie 38 smernice 2001/29, ktoré sa osobitne týka výnimky z výlučného práva na rozmnožovanie zvukových, vizuálnych a audiovizuálnych diel na súkromné použitie, poskytuje niekoľko informácií o určitých skutočnostiach, ktoré sa môžu zohľadniť pri preskúmaní, ktoré treba v tomto ohľade vykonať, osobitne nevyhnutnosť rozlišovať medzi digitálnymi a analógovými rozmnoženinami na súkromné použitie.²⁴

47. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, ako aj z jednotlivých písomných a ústnych pripomienok predložených Súdnu dvoru, však vyplýva, že systém primeranej kompenzácie zavedený v Dánsku rozlišuje medzi rôznymi nosičmi nie na základe ich analógovej alebo digitálnej povahy, ale zjavne len v závislosti od toho, či sú odnímateľné (zvukové záznamy, CD-ROM, DVD, pamäťové karty mobilných telefónov) alebo zabudované do iných zariadení alebo prístrojov (MP3 prehrávače, iPody). Zo spisu okrem iného nevyplýva, ani sa nikdy netvrdilo, že tento rozdiel sa zakladá na relatívnom význame, ktorý je objektívne preukázaný na základe štatistických údajov, používania rôznych nosičov na rozmnožovanie diel alebo iných predmetov ochrany a na ich príslušnom hospodárskom dopade na nositeľov práv.

48. Nemožno pritom vylúčiť, ako tvrdí fínska vláda, že rozdielne zaobchádzanie s pamäťovými kartami mobilných telefónov, možno odôvodniť objektívnym dôvodom, ktorý sa zakladá najmä na zvláštnostiach samotného nosiča, na osobitostiach jeho používania, alebo tiež na hlavných charakteristikách zavedeného systému kompenzácie.

23 — V súlade s odôvodnením 35 smernice 2001/29 ako ho vykladá Súdny dvor.

24 — Z tohto hľadiska možno zdôrazniť, že možno zaznamenať určitú technologickú konvergenciu v prípade veľkokapacitných pamätí zabudovaných v rôznych digitálnych nosičoch, keďže pevné disky najnovších počítačov (tzv. SSD disky pre *Solid State Drive*) sú napríklad zložené z niekoľkých obvodov flash pamätí (EEPROM alebo Electrically-erasable programmable read-only memory), rovnako ako pamäťové karty mobilných telefónov a rovnako ako v prípade hlavných digitálnych prehrávačov typu iPod.

49. Systém kompenzácie, ktorý by vylučoval vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie z počítačov, ktoré predstavujú zariadenia alebo prístroje na digitálne rozmnožovanie, by bolo možné ospravedlniť, ako tvrdila fínska vláda, dvomi dôvodmi. Jednak by mohol byť odôvodnený okolnosťou, že nosiče, ktoré možno s uvedenými počítačmi používať na vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie samé osebe uvedenému poplatku podliehajú. A jednak by ho bolo možné odôvodniť okolnosťou, že rozlišovať medzi používaním počítačov na súkromné účely a ich používaním na podnikateľské účely a teda splniť podmienky vyplývajúce z rozsudku Padawan²⁵, môže byť ťažké či dokonca nemožné.

50. Systém primeranej kompenzácie, ktorý stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie tejto kompenzácie, len z odnímateľných nosičov určených na rozmnožovanie, no vyberanie tohto poplatku vylučuje z neodnímateľných nosičov zabudovaných do prístrojov alebo zariadení, však nemožno považovať za zlučiteľný s cieľmi smernice 2001/29 ani za systém, ktorý je v súlade s povinnosťou členských štátov dosiahnuť výsledok.

51. Vo veci samej sa poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie vyberá zo všetkých nosičov určených na rozmnožovanie, s výnimkou nosičov zabudovaných do určitých prístrojov alebo zariadení, ako sú MP3 prehrávače alebo iPody, ktoré sú špeciálne navrhnuté na prehrávanie audiovizuálnych diel a videí, v súvislosti s ktorými možno legitímne predpokladať, že súkromné osoby, ktoré ich nadobudli, ich budú výlučne používať ako nosiče určené na rozmnožovanie na súkromné účely.

52. Ak sa bude na poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorý je stanovený v dánskej právnej úprave, nazeráť z tejto perspektívy, je vhodný na dosiahnutie cieľa sledovaného článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ktorým je zabezpečiť nositeľom práv primeranú kompenzáciu, ktorá je náležitá a účinná vo vzťahu k prípadnej ujme, ktorá im vznikne z dôvodu vyhotovenia rozmnoženiny ich diel alebo predmetov ochrany, pri súčasnom obmedzení prekážok riadneho fungovania vnútorného trhu a podpore rozvoja informačnej spoločnosti v Európskej únii. Akcesoricky, nezohľadnenie neodnímateľných nosičov určených na rozmnožovanie zrejme nie je zlučiteľné ani s povinnosťou členských štátov náležite zohľadniť najmä technologický vývoj, a to osobitne vo vzťahu k digitálnej rozmnoženine na súkromné účely.²⁶

53. V konečnom dôsledku navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol, že smernica 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženiny na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie, z odnímateľných nosičov určených na rozmnožovanie, ako sú pamäťové karty mobilných telefónov, pričom vyberanie tohto poplatku vylučuje v prípade neodnímateľných nosičov zabudovaných do prístrojov alebo do zariadení, ktoré sú špecificky navrhnuté a používané najmä ako nosiče určené na rozmnožovanie na súkromné použitie, bez toho, aby toto vylúčenie bolo objektívne odôvodnené. Je na vnútroštátnom súde, aby posúdil prípadné objektívne dôvody tohto vylúčenia a vyvodil z toho dôsledky.

VI – O všeobecných aspektoch režimu poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie (prvá až tretia otázka)

54. Ako som už zdôraznil, prvé tri otázky vnútroštátneho súdu poukazujú na rôzne veľmi všeobecné problémy v súvislosti s režimom poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie, pričom hlavnou otázkou vnútroštátneho súdu je vplyv zdroja, z ktorého sú rozmnoženiny vyhotovené, s uvedením viacerých rôznych hypotéz (prvá otázka), existencia účinných technologických ochranných opatrení (druhá otázka) alebo rozsah vzniknutej ujmy (tretia otázka), na vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie.

25 — EU:C:2010:620, bod 52. K tomuto aspektu problému pozri nižšie preskúmanie šiestej prejudiciálnej otázky.

26 — Pozri odôvodnenia 5 a 39 smernice 2001/29.

55. V rámci prvej otázky tak vnútroštátny súd rozlišuje prípady rozmnoženín vyhotovených zo súborov, k používaniu ktorých bol udelený súhlas, podľa toho, či za uvedené povolenie bola alebo nebola poskytnutá odmena [prvá otázka písm. a) a písm. b)]. Následne odlišuje rozmnoženiny vyhotovené zo súborov uložených na rôznych nosičoch (CD-ROM, DVD, MP3 prehrávače, počítač), podľa toho, či sú alebo nie sú chránené účinnými technologickými opatreniami [prvá otázka písm. c) a písm. d) a druhá otázka]. A napokon uvádza rozmnoženiny vyhotovené zo súborov uložených na nosičov, ktorých vlastníkmi sú tretie osoby [prvá otázka písm. e)], rozmnoženiny vyhotovené z nelegálnych zdrojov pochádzajúcich najmä z Internetu [prvá otázka písm. f)] a rozmnoženiny, ktoré boli inak vyhotovené z legálnych zdrojov [prvá otázka písm. g)].

56. Na tomto mieste treba poznamenať, že Súdny dvor už mal príležitosť vyjadriť sa k rôznym prípadom, ktoré sú uvedené v prvej otázke písm. c) a písm. d)²⁷, ako aj v písm. f)²⁸, a aspoň čiastočne v prvej otázke písm. a) a písm. b)²⁹.

A – O vplyve povolenia na rozmnožovanie, za odmenu alebo bez nej [prvá otázka písm. a) a písm. b)]

57. Svojou prvou otázkou písm. a) a b) sa vnútroštátny súd pýta, či sa má smernica 2001/29 vykladať v tom zmysle, že právna úprava členského štátu môže stanovovať vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie, z rozmnoženín na súkromné použitie, ku ktorým nositeľ práva udelil povolenie, a to prípadne za odmenu.

58. V rozsudku VG Wort a i.³⁰ Súdny dvor vo všeobecnosti rozhodol, že v rámci výnimky alebo obmedzenia podľa článku 5 ods. 2 alebo ods. 3 smernice 2001/29, prípadný akt, ktorým nositeľ práv povolil rozmnožovanie svojho diela alebo iného predmetu ochrany, nemá na primeranú kompenzáciu nijaký vplyv.

59. Súdny dvor sa však v uvedenom rozsudku vyjadril len k vplyvu udelenia povolenia na primeranú kompenzáciu, avšak nie k vplyvu udelenia povolenia s prípadným poskytnutím odmeny, alebo presnejšie k vplyvu udelenia povolenia za odmenu alebo výslovne zahŕňajúcemu primeranú kompenzáciu v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, čo je prípad, ktorý vnútroštátny súd výslovne uvádza v prvej otázke písm. a). Súdny dvor zatiaľ nemal vo väčšom rozsahu príležitosť vyjadriť sa k tomu, aký vplyv na vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie, majú licenčné zmluvy na používanie, ktoré boli uzatvorené medzi nositeľmi práv a používateľmi za odplatu, a najmä licencie na používanie a vyhotovovanie rozmnožením súborov diel, ktoré boli zákonným spôsobom nadobudnuté v obchode, na platformám určených na zákonné sťahovanie, na ktoré vnútroštátny súd vo svojom rozhodnutí osobitne poukazuje.

60. V tomto ohľade treba uviesť, že odôvodnenie 35 smernice 2001/29 spresňuje, že „[v] prípadoch, keď nositelia práv už dostali platby nejakou inou formou, napríklad ako súčasť licenčného poplatku, nemusia byť potrebná žiadna osobitná alebo samostatná platba“.

61. Z tohto ustanovenia by bolo možné vyvodiť, že smernica 2001/29 poveruje členské štáty, aby rozhodli o vhodnosti zabrániť akejkoľvek nadmernej kompenzácii, teda aby zabezpečili, že používatelia nebudú v situácii, keď budú musieť dvakrát zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné účely, určený na financovanie primeranej kompenzácie, a to prvýkrát pri zákonom nadobudnutí súborov obsahujúcich diela v obchodoch a po druhýkrát pri nadobudnutí nosičov určených na rozmnožovanie, čo môže byť zrejme prípad vo veci samej.

27 — Rozsudok VG Wort a i. (EU:C:2013:426, body 48 až 58).

28 — Rozsudok ACI Adam (EU:C:2014:254, body 20 až 58).

29 — Rozsudok VG Wort a i. (EU:C:2013:426, body 30 až 40).

30 — EU:C:2013:426, bod 2 výroku.

62. Použitie kondicionálu³¹ a predovšetkým neexistencia akéhokoľvek spresnenia a výslovného ustanovenia v smernici 2001/29 totiž svedčia v prospech uznania nielen čo najväčšej voľnosti členských štátov v tomto ohľade, ale aj o úplnej diskrečnej právomoci.

63. Domnievam sa, že takýto výklad smernice 2001/29 nemožno prijať, lebo by bol v rozpore s cieľmi, ktoré táto smernica sleduje. Konkrétnejšie by ovplyvnil samotnú zásadu primeranej kompenzácie smerujúcu k primeranej náhrade ujmy, ktorá vznikla nositeľom práv z dôvodu vyhotovenia rozmnoženiny na súkromné použitie. V širšom zmysle by bol v rozpore s požiadavkou zachovania primeranej rovnováhy medzi dotknutými právami a záujmami, čo by znamenalo, že primeraná kompenzácia predstavuje protihodnotu za túto ujmu a bude náležite vypočítaná a vyberaná.

64. V tomto ohľade je dôležité pripomenúť, že odôvodnenie 45 smernice 2001/29 spresňuje, že „výnimky a obmedzenia uvedené v článku 5 ods. 2, 3 a 4 [smernice 2001/29]... nesmú brániť definovaniu zmluvných vzťahov navrhnutých pre zabezpečenie primeranej kompenzácie pre nositeľa práv v tej miere, ktorá je povolená vnútroštátnymi právnymi predpismi“.

65. Preto za predpokladu, ktorý je viac či menej pravdepodobný, že by sa mohlo preukázať, že na vyhotovenie rozmnoženiny chráneného diela na súkromné použitie nositeľa práv osobitne udelili povolenie a že toto povolenie vedie k poskytnutiu odmeny alebo akejkoľvek inej podobnej primeranej kompenzácie, takéto vyhotovenie rozmnoženiny nemôže viesť k výberu dodatočnej primeranej kompenzácie.³²

66. Nepochybné zavedenie systému poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie na účely financovania primeranej kompenzácie stanovenej v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ktorý zaručuje, že sa tento poplatok nebude vyberať za rozmnoženinu na súkromné použitie vyhotovené zo súborov, z ktorých možno vyhotoviť rozmnoženinu na súkromné použitie na základe povolenia za primeranú odmenu v rovnakej výške ako je uvedená kompenzácia, zjavne zahŕňa značné a veľmi konkrétne praktické problémy, osobitne pokiaľ sa uvedený poplatok vyberá z nosičov určených na rozmnožovanie od ich výrobcov alebo dovozcov, ako je to v prípade veci samej, na základe domnienky, že uvedené nosiče používali fyzické osoby na súkromné účely.³³

67. Tieto praktické problémy však za okolností uvedených v bode 66 týchto návrhov, nemôžu odôvodniť vyberanie dvojakej primeranej kompenzácie.³⁴ Naopak členským štátom prislúcha, aby najmä v rámci svojej územnej pôsobnosti stanovili, že každá fyzická osoba, ktorá má dvakrát zaplatiť primeranú kompenzáciu za vyhotovenie rozmnoženiny chráneného diela na súkromné použitie, bude mať možnosť o ňu požiadať a dosiahnuť jej vrátenie.

31 — Takto si aspoň vykladám odôvodnenie 35 smernice 2001/29, napriek rozdielom, ktoré možno konštatovať medzi jednotlivými jazykovými verziami. Porovnaj napríklad španielsku jazykovú verziu („puede ocurrir que no haya que efectuar un pago específico o por separado“), nemeckú jazykovú verziu („kann gegebenenfalls keine spezifische oder getrennte Zahlung fällig sein“) alebo francúzsku jazykovú verziu („un paiement spécifique ou séparé pourrait ne pas être dû“), s anglickou jazykovou verziou („no specific or separate payment may be due“) alebo talianskou jazykovou verziou („ciò non può comportare un pagamento specifico o a parte“).

32 — Možno poznamenať, že na základe výzvy Komisie, ktorá vo svojom oznámení z 24. mája 2011 s názvom „Vers un marché unique des droits de propriété intellectuelle – Doper la créativité et l'innovation pour permettre à l'Europe de créer de la croissance économique, des emplois de qualité et des produits et services de premier choix“ [KOM(2011) 287 v konečnom znení, bod 3.3.4] vyjadrila svoj zámer vymenovať nezávislého sprostredkovateľa na vysokej úrovni, ktorého úlohou bude umožniť zúčastneným stranám, aby sa dohodli na určitých aspektoch poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie. António Vitorino vydal odporúčania, z ktorých jedno sa výslovne týka tohto problému. Prvé z jeho odporúčaní totiž navrhuje, aby sa jednoznačne pripustilo, že rozmnoženiny na súkromné použitie nadobudnuté v rámci on-line služieb, a teda v rámci licencií nositeľov práv, nespôsobujú týmto nositeľom práv nijakú ujmu, a preto sa za ne nevyžaduje nijaká kompenzácia vo forme poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie (pozri osobitne s. 6 až 8). Pozri dokument nazvaný „Recommendations resulting from the Mediation on Private Copying and Reprography Levies“ na internetovej adrese http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/levy_reform/130131_levies-vitorino-recommendations_en.pdf.

33 — Otázka, ktorá bude podrobnejšie preskúmaná nižšie v časti VI.

34 — Treba poznamenať, že Súdny dvor už konkretizoval myšlienku, podľa ktorej smernica 2001/29 bráni akému dvojitému vyplateniu spravodlivej kompenzácie a môže založiť povinnosť jej vrátenia, najmä v rozsudku Amazon.com International Sales a i. (EU:C:2013:515, bod 65). V tomto rozsudku totiž rozhodol, že osoba, ktorá má zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie z nosiča určeného na rozmnožovanie, ktorý sa používal v jednom členskom štáte, no zakúpený na internete v inom členskom štáte, musí mať možnosť požiadať o vrátenie poplatku, ktorý bol prípadne zaplatený v druhom členskom štáte, a dosiahnuť jeho vrátenie.

68. Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že smernica 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie stanovenej v jej článku 5 ods. 2 písm. b), z rozmnoženín na súkromné použitie, k vyhotoveniu ktorých nositelia práv osobitne udelili povolenie, a za ktoré sa z tohto dôvodu platí odmena alebo akákoľvek iná forma primeranej kompenzácie.

B – O vplyve technologických ochranných opatrení [prvá otázka písm. c) a d) a druhá otázka]

69. Svojou prvou otázkou písm. c) a d) sa vnútroštátny súd pýta, či sa má smernica 2001/29 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie stanovenej v jej článku 5 ods. 2 písm. b), za vyhotovovanie rozmnožením súborov chránených diel na súkromné použitie podľa toho, či sú alebo nie sú tieto súbory chránené účinnými technologickými opatreniami. Svojou druhou otázkou sa okrem iného pýta, akým spôsobom musia právne predpisy členského štátu týkajúce sa primeranej kompenzácie podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 zohľadniť účinné technologické opatrenia stanovené v článku 6 uvedenej smernice.

70. Vo svojom rozsudku VG Wort a i.³⁵ Súdny dvor najskôr spresnil, že cieľom technologických opatrení, na ktoré odkazuje článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, je obmedziť úkony, ku ktorým nositelia práv neudelili povolenie, teda zabezpečiť správne uplatňovanie tohto ustanovenia a zabrániť tak úkonom, ktoré nerešpektujú prísne podmienky uložené týmto ustanovením.

71. Ďalej v podstate rozhodol, že ani okolnosť, že členský štát nezabezpečil správne uplatňovanie výnimky vzťahujúcej sa na rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorú zaviedol tým, že obmedzil úkony, ku ktorým nositelia práv neudelili povolenie³⁶, ani okolnosť, že uvedení nositelia práv neuplatnili technologické ochranné opatrenia, ktoré mohli dobrovoľne použiť³⁷, nemôžu spôsobiť, že podmienka primeranej kompenzácie stanovenej v článku 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice sa neuplatní.

72. Z tohto rozsudku teda vyplýva, že smernica 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že povoľuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie bez ohľadu na to, či nositelia práv použili alebo nepoužili účinné technologické ochranné opatrenia, čím je zodpovedaná aspoň prvá otázka písm. c) a d) vnútroštátneho súdu.

73. Konkrétne z toho vyplýva, že okolnosť, či nositelia práv s cieľom zabrániť akémukoľvek nepovolenému použitiu chránených diel použili dostupné účinné technologické ochranné opatrenia alebo ich nepoužili, nemá vplyv na povinnosť zaručiť im podľa článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 primeranú kompenzáciu za rozmnoženiny ich diel, ktoré boli vyhotovené na súkromné účely. Primeraná kompenzácia a účinné technologické ochranné opatrenia môžu teda bez problémov koexistovať, lebo použitie takýchto opatrení má prípadne vplyv len na úroveň primeranej kompenzácie, teda na jej výpočet a jej výšku.³⁸

74. Druhá otázka vnútroštátneho súdu sa pritom týka práve tohto vplyvu.

35 — EU:C:2013:426, bod 51. Pozri tiež rozsudok ACI Adam a i. (EU:C:2014:254, bod 43).

36 — Pozri rozsudky VG Wort a i. (EU:C:2013:426, body 52 až 54) a ACI Adam a i. (EU:C:2014:254, bod 44).

37 — Pozri rozsudok VG Wort a i. (EU:C:2013:426, body 55 až 57).

38 — Pozri v tom istom zmysle tiež návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veci VG Wort a i. (C-457/11 až C-460/11, EU:C:2013:34, bod 95).

75. V tomto ohľade treba uviesť, že smernica 2001/29 ukladá členským štátom povinnosť, aby pri uplatnení výnimky vzťahujúcej sa na rozmnoženinu na súkromné použitie, náležite zohľadnili technologický a hospodársky vývoj, a to osobitne pokiaľ ide o digitálnu rozmnoženinu na súkromné použitie a systémy odmeňovania, ktoré sú s ňou spojené, pokiaľ sú dostupné účinné technologické ochranné opatrenia.³⁹

76. Hoci smernica 2001/29 odkazuje na nevyhnutnosť zohľadniť technologické opatrenia pri uplatňovaní primeranej kompenzácie,⁴⁰ či zohľadniť primeranú kompenzáciu pri použití technických opatrení,⁴¹ v žiadnom z týchto prípadov však nespresňuje, čo toto zohľadnenie konkrétne zahŕňa.

77. Z toho vyplýva, ako zdôraznila generálna advokátka Sharpston vo svojich návrhoch k veci VG Wort a i.⁴², že členské štáty majú širokú mieru voľnej úvahy pri definovaní spôsobov a intenzity tohto zohľadnenia, pričom musia rešpektovať ciele smernice 2001/29, a v širšom zmysle právo Únie.

78. Súdnemu dvoru v tomto ohľade neprislúcha, aby vnútroštátnemu súdu naznačil, ako to tento súd navrhuje v druhej otázke, akým konkrétnym spôsobom majú členské štáty túto požiadavku uplatňovať. Môže mu nanajvýš poskytnúť určité usmernenia, ktoré mu prípadne umožnia určiť, či spôsoby, podľa ktorých je toto zohľadnenie začlenené do vnútroštátneho práva a konkrétne vykonané, sú zlučiteľné so smernicou 2001/29, čo môže vykonať len vnútroštátny súd.

79. Preto sa domnievam, že na druhú otázku vnútroštátneho súdu netreba, okrem záveru navrhovaného v bode 72 týchto návrhov, poskytnúť osobitnú odpoveď.

80. V dôsledku toho navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol, že smernica 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že použitie ani nepoužitie účinných ochranných technologických opatrení súborov chránených diel nemajú vplyv na vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie stanovenej v článku 5 ods. 2 písm. b) uvedenej smernice.

C – O vplyve zdroja, z ktorého sa vyhotoví rozmnoženina na súkromné použitie [prvá otázka písm. e) až g)]

81. Svojou prvou otázkou písm. e) až g) sa vnútroštátny súd pýta, či sa má smernica 2001/29 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie za rozmnoženiny na súkromné použitie, ktoré boli vyhotovené zo zdrojov patriacich tretím osobám [prvá otázka písm. e)], z nelegálnych zdrojov [prvá otázka písm. f)] a z legálnych zdrojov [prvá otázka písm. g)].

82. V rozsudku ACI Adam a i.⁴³ Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá nerozlišuje medzi situáciou, v ktorej zdroj, ktorý sa použije na vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie, je legálny, a situáciou, v ktorej je tento zdroj nelegálny, nie je zlučiteľná s článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29. Na prvú otázku písm. f) možno preto odpovedať odkazom na uvedený rozsudok a konkrétnejšie na bod 1 jeho výroku.

83. Naopak keďže vnútroštátny súd neposkytol nijaké informácie o situáciách, ktoré sú uvedené v prvej otázke písm. g), je pre Súdny dvor zložité, aby mu poskytol užitočnú a detailnú odpoveď.

39 — Pozri odôvodnenia 35 a 39 smernice 2001/29.

40 — Pozri odôvodnenia 35 a 39.

41 — Pozri odôvodnenie 52.

42 — C-457/11 až C-460/11, EU:C:2013:34, bod 104.

43 — EU:C:2014:254.

84. Vnútroštátny súd totiž neuviedol nijaké podobnosti o tom, čo sú „rozmnoženiny súborov vyhotovené legálne“, „z nezákonných zdrojov“ alebo „bez licencie“, na ktoré poukazuje. Osobitne neuvádza ani to, za akých okolností alebo za akých podmienok možno takéto súbory nadobudnúť, používať alebo z nich vyhotovovať rozmnoženiny. Je preto nemožné určiť, či ich rozmnoženiny na súkromné použitie môžu spôsobiť nositeľom práv ujmu, a teda odôvodniť vyberanie primeranej kompenzácie v zmysle vyššie pripomenutých zásad, ktoré Súdny dvor stanovil najmä vo svojich rozsudkoch Padawan⁴⁴ a Stichting de Thuiskopie⁴⁵.

85. Za týchto okolností a z tých istých dôvodov, nemožno na túto otázku odpovedať výkladom *a contrario* rozsudku ACI Adam a i.⁴⁶ Samotná okolnosť, že rozmnoženiny súborov na súkromné použitie nie sú v zmysle tohto rozsudku nelegálne, nepostačuje na vyvodenie záveru, že môžu viesť k vyberaniu primeranej kompenzácie.

86. Zostáva preskúmať prvú otázku písm. e), týkajúcu sa rozmnožením na súkromné použitie, ktoré boli vyhotovené zo zdrojov patriacich tretím osobám.

87. Treba najprv poznamenať, že táto otázka sa na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, netýka situácie, keď určitá osoba poverí vyhotovením rozmnoženiny chránených diel na súkromné použitie tretiu osobu na svoj účet.⁴⁷ Zo samotného znenia tejto otázky naopak jasne vyplýva, že sa týka situácií, keď určitá osoba vyhotovuje rozmnoženiny diel alebo predmetov ochrany zo zdrojov „patriacich“ tretej osobe, to znamená predovšetkým CD-ROM alebo DVD, ktoré sú a naďalej zostávajú vo vlastníctve tretej osoby alebo súborov chránených diel, v prípade ktorých je držiteľom licencie na používanie tretia osoba, vo vzťahu k osobe vyhotovujúcej rozmnoženinu na súkromné použitie.

88. Ak a v rozsahu, v akom by sa pripustilo, že prvá otázka písm. f) sa týka podobných situácií ako prvá otázka písm. f), bolo by z tohto hľadiska prípustné poskytnúť na ne rovnakú odpoveď.

89. Možno teda zastávať názor, že rozmnoženiny vyhotovované zo súborov uložených na DVD, CD-ROM, MP3 prehrávačoch alebo aj v počítačoch patriacich tretím osobám, čím preberám výpočet uvedený vnútroštátnym súdom, sa v zásade úplne podobajú rozmnoženinám vyhotoveným z diel, ktoré boli nelegálne dané do obehu na Internete.⁴⁸

90. Osoby, ktoré vyhotovujú takéto rozmnoženiny, nie sú v týchto prípadoch vlastníčkmi (v prípade všetkých hmotných predmetov, ako sú CD-ROM a DVD) alebo držiteľmi licencií na používanie (v prípade nehmotných predmetov, ako sú súbory legálne stiahnuté z internetových obchodov) zdrojov, z ktorých boli tieto rozmnoženiny vyhotovené, takže rozmnoženina vyhotovená za týchto podmienok sa nemôžu v žiadnom prípade považovať za rozmnoženinu na súkromné použitie.

91. Takéto prirovnanie však nie je vôbec zrejmé.

44 — EU:C:2010:620.

45 — EU:C:2011:397.

46 — EU:C:2014:254.

47 — Treba poznamenať, že aj keď §12 ods. 1 nariadenia č. 202 umožňuje „nechať vyhotoviť“ rozmnoženinu, odsek 4 tohto paragrafu túto možnosť výrazne obmedzuje tým, že vylučuje možnosť využiť služby inej osoby na vyhotovenie rozmnožením, a to najmä hudobných, filmových alebo literárnych diel.

48 — Podľa výrazu použitého Súdnym dvorom v rozsudku ACI Adam (EU:C:2014:254., bod 35).

92. Na jednej strane nemožno popierať, že sprístupnenie chránených diel na Internete („uploading“), bez toho, aby nositelia práv udelili povolenie, ktoré sú voľne prístupné neurčitému a neobmedzenému počtu osôb, nemožno prirovnať k zapožičaniu jedného alebo viacerých CD-ROM alebo DVD, v súkromnom rodinnom či priateľskom kruhu, ktorý je v každom prípade obmedzený. Nemožno ani popierať, že rozmnoženiny vyhotovené zo súborov, ktoré sú voľne prístupné na Internete („downloading“) nemožno prirovnať k rozmnoženinám vyhotoveným z jedného či viacerých CD-ROM alebo DVD, zapožičaných príbuznými, priateľmi alebo obvyčajnými známymi.

93. Na druhej strane nemožno opomenúť, že zapožičanie prístroja alebo vybavenia s veľkokapacitnou pamäťou (počítače, pevné disky, MP3 prehrávače alebo iPody, či veľkokapacitné pamäťové karty), ktoré obsahujú súbory chránených diel a rozmnoženiny uvedených súborov vyhotovené tretími osobami, teda osobami, ktoré nie sú držiteľmi licencií na používanie súborov, ktoré tieto prístroje alebo vybavenia obsahujú, predstavujú prechodné situácie, ktoré nemožno prirovnať k jednému („uploading“ alebo „downloading“ na Internete) ani k druhému (zapožičanie a rozmnoženiny hmotných nosičov v súkromnej oblasti) z oboch vyššie uvedených prípadov.

94. Inak povedané, zdá sa, že na otázku vnútroštátneho súdu nemožno poskytnúť jednu a rovnakú odpoveď a že treba vykonať rozdiely a spresnenia, najmä v závislosti od zdrojov, z ktorých sa rozmnoženiny vyhotovujú a od situácií, keď k nim dochádza.

95. Po tomto spresnení sa zdá, že dánska právna úprava obsahuje v tomto ohľade určité čiastočné odpovede. § 12 ods. 1 nariadenia č. 202 tak povoľuje len „jednotlivé“ rozmnoženiny diel na súkromné použitie, ktoré nemožno použiť na iné účely. Dánska právna úprava tým, že sa vzťahuje len na jednotlivé rozmnoženiny, zrejme rozlišuje medzi jednorazovými rozmnoženinami vyhotovených z obmedzených diel, ktoré spadajú pod rozmnoženinu na súkromné použitie, a masovými rozmnoženinami vyhotovených z mnohopočetných diel, ktoré pod rozmnoženinu na súkromné použitie nespádajú. Okrem toho §12 ods. 3 nariadenia č. 202 výslovne stanovuje, že „nie je dovolené bez súhlasu autora vyhotovovať rozmnoženiny v digitálnej podobe na základe rozmnoženiny, ktorá bola vypožičaná alebo prenajatá“. Dánska právna úprava tak zrejme vylučuje rozmnoženiny vyhotovené z exemplárov patriacich tretím osobám, pričom nespresňuje, či ide o tretie osoby konajúce ako podnikatelia alebo akékoľvek tretie osoby, vrátane príbuzných, priateľov či známych konajúcich v súkromnom rámci.

96. V každom prípade je na vnútroštátnom súde, ktorý je ako jediný oprávnený vykladať vnútroštátne právo, aby určil, čo treba chápať pod pojmi „jednotlivé rozmnoženiny“ a „vypožičaný exemplár“, pričom mu prislúcha vykladať uvedené vnútroštátne právo s ohľadom na smernicu 2001/29 a preskúmať jednotlivé vymenované prípady na základe vyššie pripomenutých zásad, ktoré Súdny dvor použil v rozsudkoch Padawan⁴⁹ a Stichting de Thuiskopie⁵⁰ a s prihliadnutím na ustanovenia článku 5 ods. 5 smernice 2001/29.

D – O vplyve minimálnej povahy ujmy (tretia otázka)

97. Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má smernica 2001/29 vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie, z rozmnoženín na súkromné použitie, ktoré spôsobujú nositeľom práv len minimálnu ujmu. V tomto ohľade sa konkrétne pýta na to, čo treba pod týmto údajom uvedeným v odôvodnení 35 smernice 2001/29 rozumieť.

49 – EU:C:2010:620.

50 – EU:C:2011:397.

98. Smernica 2001/29 vo svojom odôvodnení 35 uvádza, že členské štáty môžu v určitých prípadoch, keď je ujma, ktorá bola spôsobená nositeľom práv minimálna, stanoviť, že sa primeraná kompenzácia nebude vyberať, a to pritom bez toho, aby definovali príslušné prípady alebo kritériá umožňujúce stanoviť minimálnu povahu ujmy.⁵¹

99. Z toho vyplýva, že členské štáty, ktoré sa rozhodli stanoviť výnimky vzťahujúce sa na rozmnoženiny na súkromné použitie, majú čo najširšiu mieru voľnej úvahy pri prijímaní ustanovení odchyľujúcich sa od výberu primeranej kompenzácie v prípade minimálnej ujmy, pričom v každom prípade ide len o možnosť a nie o povinnosť. Za týchto okolností nemožno členskému štátu vytýkať, že takúto výnimku nestanovil.

100. V dôsledku toho okolnosť, že rozmnoženina na súkromné použitie na pamäťových kartách mobilných telefónov predstavuje pre nositeľov práva len minimálnu škodu, za predpokladu, že sa preukáže, nemôže v zásade sama osebe brániť tomu, aby členský vyberal poplatok za rozmnoženiu na súkromné použitie z týchto pamäťových kariet.

101. Preto navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol, že smernica 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie, z rozmnoženín na súkromné použitie, ktoré spôsobujú nositeľom práv len minimálnu ujmu.

VII – O spôsoboch výberu poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie (šiesta otázka)

102. Šiesta otázka vnútroštátneho súdu obsahuje viacero úzko prepojených podotázok, ktoré sa týkajú všetkých spôsobov výberu poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie stanovenej v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29.

103. Vnútroštátny súd najprv položil zásadnú otázku [šiesta otázka písm. a)], či sa má smernica 2001/29 v podstate vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje výrobcovi a/alebo dovozcom pamäťových kariet mobilných telefónov bezpodmienečnú povinnosť zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie z týchto kariet, teda bez toho, aby mali títo výrobcovia a/alebo dovozcovia, ktorí uvedené karty predávajú podnikateľom, vedomosť o tom, či budú ďalej predané súkromným osobám alebo podnikateľom.

104. Následne sa v podstate pýta, či a v akom rozsahu by odpoveď na túto hlavnú otázku bola odlišná, ak by táto povinnosť nebola v určitých prípadoch bezpodmienečná [šiesta otázka písm. b) a c)]. Uvádza rôzne hypotézy, keď výrobca, dovozca a/alebo distribútor by buď nemali povinnosť zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie, alebo by sa im tento poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie mohol vrátiť, pokiaľ by sa pamäťové karty za určitých okolností predali na podnikateľské účely, a to za určitých podmienok a určitými spôsobom, ktoré vymenúva.

105. Z judikatúry Súdneho dvora, ktorá je pripomenutá v bodoch 23 až 32 týchto návrhov, a osobitne z rozsudku Padawan⁵², vyplýva, že vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie uvedenej v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, z nosičov určených na rozmnožovanie, je v súlade s požiadavkami primeranej rovnováhy len v prípade, ak sa uvedené nosiče môžu používať na vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie, ak existuje potrebná spojitosť medzi uplatňovaním uvedeného poplatku na uvedené nosiče a ich používaním na účely vyhotovovania rozmnoženín na súkromné použitie.

51 — Prípravné práce k smernici 2001/29 neposkytujú viac informácií. Súdny dvor nemal doteraz príležitosť sa v tomto ohľade vysloviť, aj keď na minimálnu ujmu odkazuje v bodoch 39 a 46 rozsudku Padawan (EU:C:2010:620).

52 — EU:C:2010:620, body 52 a 53.

106. Z toho vyplýva, že poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie, o ktorý ide vo veci samej, sa vyberá od výrobcov a dovozcov nosičov určených na rozmnožovanie bez toho, aby sa zohľadnilo postavenie osôb, ktoré sú ich konečnými nadobúdateľmi, či ich používanie, a konkrétnejšie bez toho, aby sa rozlišovalo medzi prípadmi, keď ich nadobudnú fyzické osoby na vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie a prípadmi, keď ich nadobudnú iné osoby na zjavne iné účely než je vyhotovenie rozmnoženín na súkromné použitie, nie je v súlade s článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29.

107. V tom istom rozsudku Padawan⁵³ síce Súdny dvor uznal, že členské štáty môžu vzhľadom na praktické problémy v súvislosti s identifikáciou súkromných používateľov a s ukladaním povinnosti týmto používateľom nahradiť nositeľom práv ujmu, ktorú im spôsobilo vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie, zaviesť na účely financovania primeranej kompenzácie poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie pre iné osoby než sú súkromní používatelia, a to za predpokladu, že uvedené osoby môžu preniesť náklady súvisiace s uvedeným poplatkom na uvedených súkromných používateľov.

108. Za týchto okolností nemožno úplne vylúčiť, aby vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie, z nosičov určených na rozmnožovanie, od výrobcov a ich dovozcov, mohla byť v súlade s primeranou rovnováhou, ktorú treba dosiahnuť medzi záujmami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany, za predpokladu, že uvedení výrobcovia a dovozcovia môžu tento poplatok skutočne preniesť na používateľov, ktorí uvedené nosiče nadobudnú a používajú ich na účely vyhotovenia rozmnoženiny na súkromné použitie alebo im môže byť tento poplatok vrátený, pokiaľ sú uvedené nosiče nadobudnuté na zjavne iné účely než je vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie.

109. Vnútroštátny súd však neposkytol Súdnemu dvoru žiadnu informáciu, ktorá by mu presným a detailným spôsobom umožnila stanoviť, či vnútroštátna právna úprava uplatniteľná v spore vo veci samej zaručuje, že poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorý stanovuje, v konečnom dôsledku skutočne platia osoby, ktorým v zásade prislúcha financovať primeranú kompenzáciu, ktorú požaduje uvedený článok 5 ods. 2 písm. b), teda v prejednávanej veci fyzické osoby, ktoré nadobúdajú nosiče určené na rozmnožovanie s cieľom vyhotoviť rozmnoženiny chránených diel na súkromné použitie.

110. Rozhodnutie vnútroštátneho súdu tak len cituje § 39 nariadenia č. 202, ktorý stanovuje, že odmenu musí zaplatiť každý, kto na komerčné účely vyrába alebo dováža zvukové, alebo obrazové nosiče alebo iné zariadenia, na ktorých možno zaznamenať zvuk alebo obraz. Rozhodnutie vnútroštátneho súdu však okrem jednotlivých hypotéz uvedených v samotnej šiestej otázke, neobsahuje nijaký presný a konkrétny údaj o okolnostiach, za ktorých by bolo prípade možné, aby výrobcovia, dovozcovia či distribútori boli oslobodení od platenia poplatku, ani o konkrétnych spôsoboch, ako by sa tento poplatok mohol prípadne vrátiť.

111. V každom prípade je to len vnútroštátny súd, ktorému prislúcha, aby s ohľadom na výkladové prvky smernice 2001/29, ktoré poskytol Súdny dvor, posúdil, či vnútroštátna právna úprava je v súlade s požiadavkami smernice 2001/29.

112. Preto navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na šiestu otázku vnútroštátneho súdu tak, že rozhodne, že smernica 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že v zásade nebráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v spore vo veci samej, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie, z nosičov určených na rozmnožovanie od výrobcov a ich dovozcov, za predpokladu, že uvedení výrobcovia a dovozcovia

53 — C-467/08, EU:C:2010:620, body 46 až 50. Pozri tiež rozsudok Stichting de Thuiskopie (EU:C:2011:397, body 27 a 28).

môžu tento poplatok skutočne preniesť na používateľov, ktorí uvedené nosiče nadobudnú na účely vyhotovovania rozmnoženín na súkromné použitie alebo im môže byť tento poplatok vrátený, pokiaľ sú uvedené nosiče nadobudnuté na zjavne iné účely než je vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie. Je na vnútroštátnom súde, aby posúdil tieto okolnosti a vyvodil z nich dôsledky.

VIII – Návrh

113. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázky, ktoré položil Østre Landsret takto:

1. Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, sa má vykladať v tom zmysle, že v zásade nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie z pamäťových kariet mobilných telefónov, pokiaľ je zaručená primeraná rovnováha medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany, a že teda existuje väzba medzi týmto výberom a údajným používaním uvedených kariet na účely rozmnožovania na súkromné použitie, pričom primárna a hlavná funkcia uvedených kariet nemá v tomto ohľade nijaký vplyv.

Smernica 2001/29 sa má však vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženiny na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie, z odnímateľných nosičov určených na rozmnožovanie, ako sú pamäťové karty mobilných telefónov, pričom vyberanie tohto poplatku vylučuje v prípade neodnímateľných nosičov zabudovaných do prístrojov alebo zariadení, ktoré sú špecificky navrhnuté a používané najmä ako nosiče určené na rozmnožovanie na súkromné použitie, bez toho, aby toto vylúčenie bolo objektívne odôvodnené.

Je na vnútroštátnom súde, aby posúdil prípadné objektívne dôvody tohto vylúčenia a vyvodil z toho dôsledky.

2. Smernica 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie stanovenej v jej článku 5 ods. 2 písm. b), z rozmnoženín na súkromné použitie, k vyhotoveniu ktorých nositelia práv osobitne udelili povolenie, a za ktoré sa z tohto dôvodu platí odmena alebo akákoľvek iná forma primeranej kompenzácie.
3. Smernica 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že použitie ani nepoužitie účinných ochranných technologických opatrení súborov chránených diel nemajú vplyv na vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie stanovenej v článku 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice.
4. Smernica 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie z rozmnoženín na súkromné použitie, ktoré spôsobujú nositeľom práv len minimálnu ujmu.
5. Smernica 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že v zásade nebráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v spore vo veci samej, ktorá stanovuje vyberanie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, určeného na financovanie primeranej kompenzácie, z nosičov určených na rozmnožovanie od výrobcov a ich dovozcov, za predpokladu, že uvedení výrobcovia a dovozcovia môžu tento poplatok skutočne preniesť na používateľov, ktorí uvedené nosiče

nadobudnú na účely vyhotovovania rozmnoženín na súkromné použitie alebo im môže byť tento poplatok vrátený, pokiaľ sú uvedené nosiče nadobudnuté na zjavne iné účely než je vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie.

Je na vnútroštátnom súde, aby posúdil tieto okolnosti a vyvodil z nich dôsledky.